

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบหาความสัมพันธ์เชิงทำนาย (Predictive Correlational Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู การสื่อสารเรื่องเพศ และการเฝ้าสังเกตของบิดามารดา ที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ศึกษาคือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีการเรียนการสอนแบบสหศึกษา ทั้งหมด 21 แห่ง มีจำนวนประชากรนักเรียนทั้งหมด 2,624 คน (สำนักงานสาธารณสุขอำเภอบางน้ำเปรี้ยว, 2554)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) โดยกำหนดคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. เป็นวัยรุ่นที่อาศัยอยู่กับบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง
2. บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของวัยรุ่นและวัยรุ่นยินยอมเข้าร่วมในการวิจัย

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง โดยการวิเคราะห์อำนาจทดสอบ (Power Analysis) ที่ใช้สถิติ Multiple Regression โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ระดับนัยสำคัญ .05 อำนาจการทดสอบ (Power of Test) เท่ากับ .80 กำหนดสัมประสิทธิ์ของการทำนายโดยใช้ค่า Effect Size ขนาด Moderate Value ซึ่งมีค่า $R^2 = .13$ (Polit & Beck, 2004) และนำมาแทนค่าในสูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย ดังนี้

N จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ (Estimated Number of Subjects Needed)

L ค่าจากการเปิดตารางเฉพาะสำหรับการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณตามจำนวนตัวแปรที่ระดับนัยสำคัญ .05 และอำนาจการทดสอบ

γ = ขนาดของความแตกต่างหรือความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในเรื่องที่จะศึกษา
(Estimated Effect Size) คือ .149

k = จำนวนตัวแปรอิสระ (Number of Independent Variables) ในการทำวิจัยครั้งนี้คือ 3
แทนค่าสูตร สัมประสิทธิ์ของการทำนาย $\gamma = R^2 / 1 - R^2$
 $\gamma = .13 / 1 - .13$
 $= .149$

คำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร $N = (L / \gamma) + k + 1$

$$N = (10.90 / .149) + 3 + 1$$

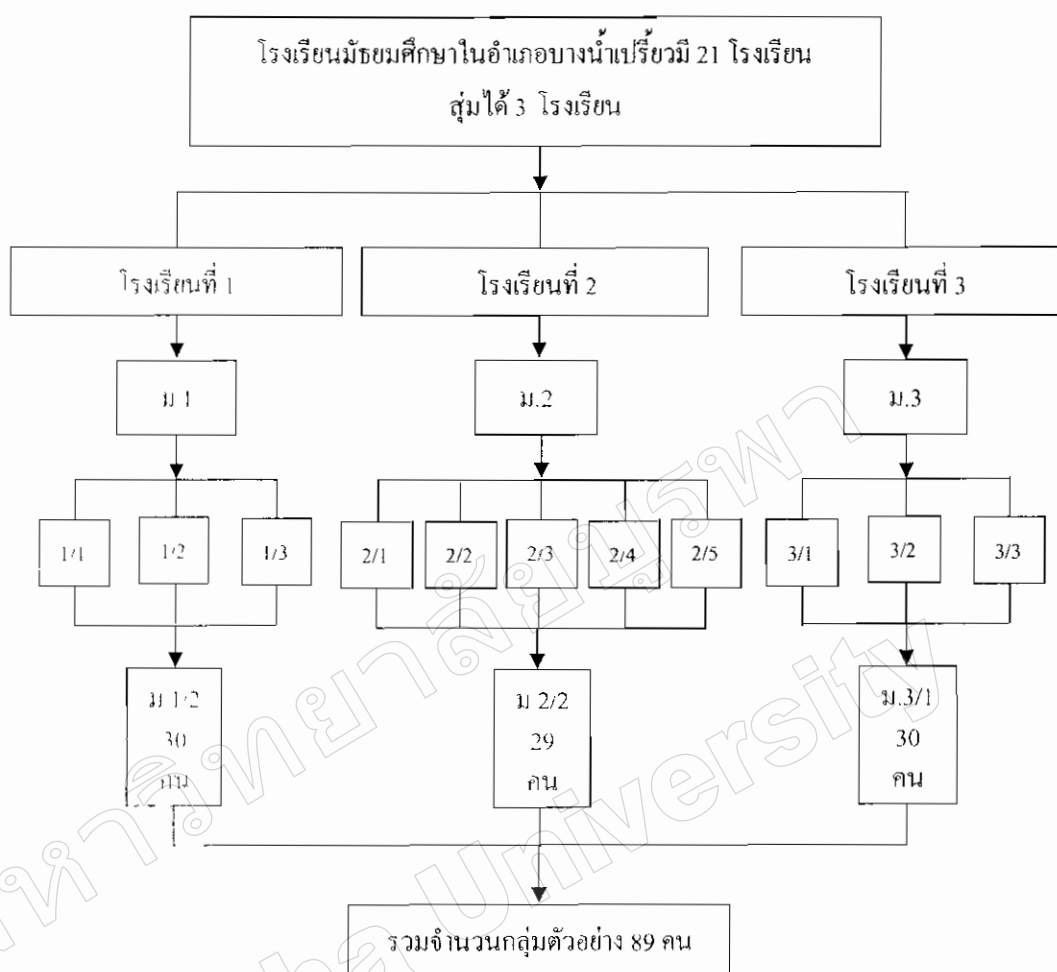
$$= 77.15$$

ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้น้อยกว่าเท่ากับ 78 คน

การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง

สุ่มตัวอย่างมาจากประชากรที่ศึกษา ด้วยวิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. สุ่มโรงเรียน จากจำนวน โรงเรียนทั้งหมด 21 โรงเรียน ในเขตอำเภอบางน้ำเปรี้ยว โดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก ซึ่งได้จำนวน 3 โรงเรียน
2. สุ่มชั้นปีของกลุ่มตัวอย่างจาก 3 โรงเรียน โดยการสุ่มแบบง่ายแบบไม่ใส่คืน (Sampling without Replacement) มีวิธีการ คือ สุ่มโรงเรียนที่ 1 ด้วยวิธีการจับฉลากทั้ง 3 ชั้นปี (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, 3) สุ่มได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ส่วนโรงเรียนที่ 2 ใช้วิธีการจับฉลากจาก 2 ชั้นปี (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2, 3) ได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และโรงเรียนที่ 3 ได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. สุ่มห้องในแต่ละชั้นปี ด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย โดยโรงเรียนที่ 1 ได้ห้องเรียน ม.1/2 (จากห้องเรียน 3 ห้อง) โรงเรียนที่ 2 ได้ห้องเรียน ม.2/2 (จากห้องเรียน 5 ห้อง) และ โรงเรียนที่ 3 ได้ห้องเรียน ม.3/1 (จากห้องเรียน 3 ห้อง)
4. จำนวนนักเรียนในห้องแต่ละชั้นปีของแต่ละโรงเรียน มีประมาณ 30 คน จึงขอความร่วมมือจากนักเรียนทั้งหมดในห้องในการเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ นักเรียนมีสิทธิไม่เข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างได้ โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ ปรากฏว่า นักเรียนทั้งหมดให้ความร่วมมือในการเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ห้อง ม.1/2 จำนวน 30 คน ห้อง ม.2/2 จำนวน 29 คน ห้อง ม.3/1 จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 89 คน ดังแสดงในภาพที่ 2 ดังนี้

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยให้นักเรียนตอบประกอบไปด้วย 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยข้อคำถาม 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย ที่ตั้งของที่พักอาศัย
2. ข้อมูลส่วนบุคคลของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยข้อคำถาม 7 ข้อ ได้แก่ สถานภาพการสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้รวมของบิดามารดา

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

ผู้วิจัยนำมาจากแบบสอบถามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวของ อรทัย เกตุขาว (2551) ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 42 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 เป็นคำถามที่ใช้วัดรูปแบบการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีทั้งหมด 14 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามข้อที่ 1, 2, 5, 10, 11, 18, 20, 23, 27, 28, 32, 37, 38 และ 41

รูปแบบที่ 2 เป็นคำถามที่ใช้วัดรูปแบบการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีทั้งหมด 14 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามข้อที่ 3, 4, 6, 9, 13, 14, 19, 21, 22, 29, 30, 31, 33 และ 39

รูปแบบที่ 3 เป็นคำถามที่ใช้วัดรูปแบบการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีทั้งหมด 14 ข้อ ได้แก่ ข้อคำถามข้อที่ 7, 8, 12, 15, 16, 17, 24, 25, 26, 34, 35, 36, 40 และ 42

การให้คะแนนและแปลความหมาย

การให้คะแนนเป็นลักษณะมาตราวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ ตั้งแต่ 1 ถึง 4 ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	4	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

การคิดคะแนนรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ได้จากการรวมคะแนนในแต่ละรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูว่ามีคะแนนรวมของรูปแบบใดมากที่สุด จึงนับเป็นรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในแบบนั้น คะแนนทั้งหมดที่เก็บไปได้ในแต่ละรูปแบบอยู่ในช่วง 14-56 คะแนน (หากแบบสอบถามชุดใดได้คะแนนเท่ากันของแต่ละรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู แสดงว่านักเรียนได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบผสมผสาน)

ถ้าได้คะแนนในรูปแบบที่ 1 สูงที่สุด แสดงว่า มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ถ้าได้คะแนนในรูปแบบที่ 2 สูงที่สุด แสดงว่า มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน

ถ้าได้คะแนนในรูปแบบที่ 3 สูงที่สุด แสดงว่า มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวของ อรทัย เกตุขาว (2551) ได้ผ่านการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ .81

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศของ นรมนต์ มหาศิริมงคล (2548) มาพัฒนาและปรับปรุง โดยลดจำนวนข้อจาก 30 ข้อ เหลือ 19 ข้อ จากการปรับรวมเนื้อหาข้อคำถามที่มีลักษณะความหมายใกล้เคียงกันให้เป็นคำถามเดียวกัน และปรับภาษาของข้อคำถามให้ง่ายต่อความ

เข้าใจ ดัดข้อคำถามเกี่ยวกับกฎหมายและบทลงโทษเกี่ยวกับการทำแท้ง การข่มขืน และเพื่อให้สอดคล้องครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา ได้เพิ่มข้อคำถามเกี่ยวกับการจัดการอารมณ์เมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศ แบบสอบถามชุดนี้มีข้อคำถามทั้งหมด 19 ข้อ จำแนกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านความรู้เรื่องเพศ (ข้อที่ 9, 10, 11, 16, 17) 2) ด้านการเจริญเติบโต พัฒนาการทางเพศ และการดูแลสุขภาพอนามัยทางเพศ (ข้อที่ 3, 5, 6, 7, 8) และ 3) ด้านพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม (ข้อที่ 1, 2, 4, 12, 13, 14, 15, 18, 19) โดยประเมินเป็นระดับความบ่อยครั้งของการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

การให้คะแนนและแปลความหมาย

การให้คะแนนเป็นลักษณะมาตราวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ ตั้งแต่ 0 ถึง 2 ดังนี้

บ่อย ๆ ครั้ง ให้คะแนน 2 คะแนน

บางครั้ง ให้คะแนน 1 คะแนน

ไม่เคยเลย ให้คะแนน 0 คะแนน

คะแนนทั้งหมดที่เก็บไปได้อยู่ในช่วง 0-38 คะแนน การประเมินความบ่อยครั้งของการพูดคุยสื่อสารในเรื่องเพศที่ได้คะแนนรวมสูงแสดงว่า วัยรุ่นมีการพูดคุยสื่อสารในเรื่องเพศกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองบ่อยครั้ง คะแนนรวมต่ำแสดงว่า วัยรุ่นมีการพูดคุยสื่อสารในเรื่องเพศกับบิดามารดาน้อย โดยแบ่งระดับคะแนนเป็นอันตรภาคชั้น ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553)

คะแนน รว ความหมาย

0-12 มีการพูดคุยสื่อสารในเรื่องเพศกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อย

13-25 มีการพูดคุยสื่อสารในเรื่องเพศกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองปานกลาง

26-38 มีการพูดคุยสื่อสารในเรื่องเพศกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาก

แบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศของ นรมนต์ มหาศิริมงคล (2548) ได้ผ่านการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ .92

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการเฝ้าสังเกตของบิดามารดา

ผู้วิจัยนำมาจากแบบสอบถามการเฝ้าสังเกตของบิดามารดาของ นรมนต์ มหาศิริมงคล (2548) ซึ่งพัฒนาโดยแปลและดัดแปลงมาจากเนื้อหาในงานวิจัยเรื่อง Parent-child Connectedness: Implications for Research, Interventions, and Positive Impacts on Adolescent ของ Lezin et al. (2004) โดยผู้วิจัยได้พัฒนาและปรับปรุงแบบสอบถามเกี่ยวกับจำนวนข้อคำถามจาก 7 ข้อ เพิ่มเป็น 11 ข้อ เพื่อให้สอดคล้องครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา ได้ปรับเพิ่มเนื้อหาของข้อคำถามเกี่ยวกับการสอบถามพฤติกรรมของบุตรจากบุคคลรอบข้าง การควบคุมค่าใช้จ่ายของบุตร การใช้อินเทอร์เน็ต

ข้อตกลงในกฎระเบียบที่ได้ตั้งไว้ การใช้เวลาว่าง และการควบคุมการคบเพื่อนต่างเพศ
แบบสอบถามชุดนี้มีข้อคำถามทั้งหมด 11 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามเชิงบวก 10 ข้อ (ข้อที่ 1, 2, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11) ข้อคำถามเชิงลบ 1 ข้อ (ข้อที่ 3)

การให้คะแนนและแปลความหมาย

ลักษณะแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ ตั้งแต่ 0 ถึง 4 ดังนี้

ข้อคำถามเชิงบวก				ข้อคำถามเชิงลบ		
เป็นประจำ	ให้คะแนน	3	คะแนน	ให้คะแนน	0	คะแนน
บ่อยครั้ง	ให้คะแนน	2	คะแนน	ให้คะแนน	1	คะแนน
บางครั้ง	ให้คะแนน	1	คะแนน	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่เคยเลย	ให้คะแนน	0	คะแนน	ให้คะแนน	3	คะแนน

คะแนนทั้งหมดที่เก็บไปได้อยู่ในช่วง 0-33 คะแนน และในข้อคำถามที่มีความหมายเชิงลบ จะถูกกลับคะแนนก่อนนำไปคำนวณ ผลการประเมินการเฝ้าสังเกตของบิดามารดาที่ได้คะแนนรวมสูง แสดงว่าวัยรุ่นได้รับการเฝ้าสังเกตจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาก คะแนนรวมต่ำแสดงว่าวัยรุ่น ได้รับการเฝ้าสังเกตจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อย โดยแบ่งระดับคะแนนเป็นอันตรภาคชั้น ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2553)

คะแนนรวม	ความหมาย
0-11	ได้รับการเฝ้าสังเกตจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อย
12-22	ได้รับการเฝ้าสังเกตจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองปานกลาง
23-33	ได้รับการเฝ้าสังเกตจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาก

แบบสอบถามการเฝ้าสังเกตของบิดามารดาของ นรมนต์ มหาศิริมงคล (2548) ได้ผ่านการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ .98

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของเยาวชนในสังคมไทย ของ กรมสุขภาพจิต (2550) ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อ แยกเป็นสำหรับเพศชาย และหญิง ประกอบด้วยข้อคำถามเชิงลบ 19 ข้อ (ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20) ข้อคำถามเชิงบวก 1 ข้อ (ข้อที่ 8) และจำแนกเป็น 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การสัมผัสเชิง ชู้สาวและการมีเพศสัมพันธ์ (ข้อที่ 8, 14, 15) 2) การใช้สื่อขั้วทางเพศ (ข้อที่ 5, 6, 10) 3) การใช้ สารกระตุ้นทางเพศ (ข้อที่ 1) 4) การขั้วทางเพศด้วยการแต่งกายและการแสดงออก (ข้อที่ 4, 20) 5) พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ (ข้อที่ 9) 6) การผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ (ข้อที่ 7) 7) การคบเพื่อน

ต่างประเทศและการเที่ยวกับเพื่อนต่างประเทศ (ข้อที่ 2, 3, 11, 16, 17) และ 8) การมีคูรัก คู่ครอง (ข้อที่ 19, 12, 13, 18)

การให้คะแนนและแปลความหมาย

การให้คะแนนเป็นลักษณะแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 ถึง 5 ดังนี้

ข้อความเชิงบวก				ข้อความเชิงลบ			
ปฏิบัติประจำ	ให้คะแนน	5	คะแนน	ให้คะแนน	1	คะแนน	
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ให้คะแนน	4	คะแนน	ให้คะแนน	2	คะแนน	
ปฏิบัติบางครั้ง	ให้คะแนน	3	คะแนน	ให้คะแนน	3	คะแนน	
ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง	ให้คะแนน	2	คะแนน	ให้คะแนน	4	คะแนน	
ไม่เคยปฏิบัติเลย	ให้คะแนน	1	คะแนน	ให้คะแนน	5	คะแนน	

คะแนนทั้งหมดที่เป็นไปได้อยู่ในช่วง 20-100 คะแนน และในข้อคำถามที่มีความหมายเชิงบวกจะถูกกลับคะแนนก่อนนำไปคำนวณ ผลการประเมินพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นที่ได้คะแนนรวมสูงแสดงว่า วัยรุ่นปฏิบัติพฤติกรรมทางเพศเหมาะสม คะแนนรวมต่ำแสดงว่า วัยรุ่นปฏิบัติพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสม โดยแบ่งระดับคะแนน ดังนี้ (กรมสุขภาพจิต, 2550)

คะแนนรวม	ความหมาย
คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า เปอร์เซ็นไทล์ที่ 25 (คือคะแนน น้อยกว่า 90 คะแนน)	วัยรุ่นปฏิบัติพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยง หรือมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง เปอร์เซ็นไทล์ที่ 25-75 (คือคะแนน 90-98 คะแนน)	วัยรุ่นปฏิบัติพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม
คะแนนเฉลี่ยมากกว่า เปอร์เซ็นไทล์ที่ 75 (คือคะแนน มากกว่า 98 คะแนน)	วัยรุ่นปฏิบัติพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมมาก

แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของเยาวชนในสังคมไทยของ กรมสุขภาพจิต (2550) ได้ผ่านการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ .95

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยประเมินคุณภาพเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

1. ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศ และแบบสอบถามการเฝ้าสังเกตของบิดามารดา มาหาความตรงตามเนื้อหา

โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ซึ่งประกอบด้วย อาจารย์พยาบาลสาขาการพยาบาลชุมชน 1 ท่าน พยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้านการดูแลเด็กและวัยรุ่น 1 ท่าน และแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตเวชศาสตร์เด็กและวัยรุ่น 1 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความถูกต้อง และคำนวณค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Index: 'CVI) ได้ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด เท่ากับ .78 และ .90 ตามลำดับ

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา แบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศ แบบสอบถามการเฝ้าสังเกตของบิดามารดา และแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ นำมาหาความเที่ยง โดยนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเหมือนกับที่ได้กำหนดคุณสมบัติไว้ จำนวน 30 ราย แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .82, .83, .80 และ .83 ตามลำดับ

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. นำเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์และเครื่องมือการวิจัยต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2. ในการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์การวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยต่อกลุ่มตัวอย่าง โดยชี้แจงว่ากลุ่มตัวอย่างมีสิทธิในการตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมวิจัยโดยไม่มีการบังคับใดๆ และไม่มีผลต่อผลการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มตัวอย่างสามารถหยุดการเข้าร่วมการวิจัยได้ตลอดเวลา การวิเคราะห์ข้อมูลจะเป็นการวิเคราะห์ในภาพรวม ไม่แยกรายบุคคล และให้กลุ่มตัวอย่างลงนามยินยอมการเข้าร่วมวิจัย

2.2 เนื่องจากผู้เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนวัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้วิจัยได้แจกเอกสารชี้แจงการเข้าร่วมการวิจัยสำหรับผู้ปกครอง และเอกสารยินยอมเข้าร่วมการวิจัย เพื่อให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างได้อ่านรายละเอียดใช้ประกอบการตัดสินใจในการลงนามยินยอมเพื่ออนุญาตให้นักเรียนเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ โดยให้นักเรียนนำเอกสารไปให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองในวันแรกที่ผู้วิจัยเข้าพบกลุ่มตัวอย่าง และให้กลุ่มตัวอย่างนำกลับมาให้ผู้วิจัยอีก 1 สัปดาห์ต่อมา

2.3 ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างที่ลงนามยินยอม และบิดามารดาหรือผู้ปกครองลงนามยินยอมให้เข้าร่วมวิจัยได้ทำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยแจกในซองกระดาษให้แก่แต่ละบุคคล โดยใช้เวลา

ในการทำแบบสอบถามประมาณ 30 นาที และเก็บแบบสอบถามพร้อมเอกสารการลงนามยินยอมใส่ซองคืนให้ผู้วิจัย

2.4 บิดามารดาหรือผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง และผู้เข้าร่วมวิจัย หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการวิจัยสามารถติดต่อสอบถามกับผู้วิจัยได้ตลอดเวลา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. เมื่อโครงร่างวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือการวิจัยผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา แล้ว ผู้วิจัยได้นำหนังสือจากคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการในแต่ละโรงเรียน เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล เมื่อได้รับการอนุญาตแล้ว ผู้วิจัยได้เข้าพบผู้อำนวยการโรงเรียนดังกล่าว เพื่อแนะนำตนเอง ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย รายละเอียดในการเก็บข้อมูล และขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยเข้าพบอาจารย์ประจำชั้นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ในการวิจัย และขอความร่วมมือในการเข้าเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยเข้าพบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นปี ดำเนินการสร้างสัมพันธภาพกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยแนะนำตนเอง อธิบายวัตถุประสงค์ในการศึกษา ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และชี้แจงให้ทราบถึงสิทธิในการตอบรับ หรือปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัย อธิบายเรื่องการรักษาความลับส่วนบุคคล โดยคำตอบหรือข้อมูลที่ได้รับจะนำมาใช้เพื่อการศึกษา และสรุปผลโดยรวม
4. กลุ่มตัวอย่างที่ยินดีเข้าร่วมในการวิจัย ผู้วิจัยแจกเอกสารชี้แจงสำหรับผู้ปกครอง และไว้อินยอมเข้าร่วมการวิจัย เพื่อให้ให้นักเรียนนำไปขออนุญาตจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองโดยให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองพิจารณาลงนามยินยอม และนำมาให้ผู้วิจัยในวันที่เก็บข้อมูล
5. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลในเวลาราชการ ช่วงเวลา 08.00-16.00 น. หรือตามความพร้อมของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียน โดยผู้วิจัยประสานงานกับอาจารย์ประจำชั้น ในการจัดสถานที่ให้มีความเป็นส่วนตัว และจัดที่นั่งให้มีระยะห่างแต่ละบุคคลของกลุ่มตัวอย่างในขณะที่เก็บข้อมูล และเก็บข้อมูลตามแบบสอบถามของการวิจัยครั้งนี้ ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามโดยไม่จำกัดเวลา ซึ่งโดยทั่วไปในแต่ละโรงเรียนใช้เวลาประมาณ 30 นาที และผู้วิจัยขอความร่วมมือกลุ่มตัวอย่างทำการตรวจสอบคำตอบทุกข้อด้วยตนเองก่อนใส่ซองส่งคืนผู้วิจัย หลังจากที

กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสร็จแล้ว เพื่อให้ได้คำตอบครบถ้วน และผู้วิจัยเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างซักถามสิ่งที่ไม่เข้าใจได้ตลอดระยะเวลาขณะที่เก็บข้อมูล

6. เมื่อได้ข้อมูลครบตามจำนวน ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมด มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลแล้วจึงนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติตามขั้นตอนต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ .05 ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ มีรายละเอียด ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยการใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัย
2. วิเคราะห์คะแนนรูปแบบการยอมรับ การสื่อสารเรื่องเพศ การเฝ้าสังเกตของบิดามารดา โดยการใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัย
3. ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการยอมรับ การสื่อสารเรื่องเพศ การเฝ้าสังเกตของบิดามารดากับพฤติกรรมทางเพศของเด็กวัยรุ่นตอนต้น วิเคราะห์โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)
4. วิเคราะห์อิทธิพลรูปแบบการยอมรับ การสื่อสารเรื่องเพศ การเฝ้าสังเกตของบิดามารดา ที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของเด็กวัยรุ่นตอนต้น ด้วยสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)